

ד א ב מיי פ"ט מהל'
נדרים כל' סג
לאין רחב טו"ט ו"ד
ס"ו ר"ח ס"ח [ונכר]
אלסם חילק פ"ח ד'מ].

מי לא מודה רבי עקיבא לר"ח אימלוכי . הלך לענין מעילת שליח
ודאי כיון לר"ח אימלוכי ולא ממלך אדעתא דנפשיה קעביד
ובעל הבית נמי סמוך דכל כמה דלא ממלך לא יתן להם כבד
הלך לא עשה שליחוהו אבל לענין נדרים כיון דכלל לישניה הוא

פרין מי לא מודה ר"ע לר"ח אימלוכי . שליח דבעל הבית וט"ג
דכ"ל דמיקוה הוא דמילתא לר"ח אימלוכי הכי איבעיא ליה לומר
שליח לבעל הבית דולא אחת שאחן להם כבד וכוון דלא ממלך לא
עשה שליחוהו נפשע ושלוח מעל אט"ג דכבד דמין בשר הוא : **לשמעאל**
האי תירוצא דקא מתירא אבי : **ככל**

מי לא מודה רבי עקיבא לר"ח אימלוכי
איתמר שמעאל קמיה דרבא אמר לר"ח
*שפיר אמר רבנני מאן תנא דפליג עליה
דרבי עקיבא רבן שמעון בן גמליאל היא

הנודר מן הירק אסור בכל מיני
בשר ואסור בראש וברגלים ובכבד
ובלב ובעופות ומותר בבשר דגים וחגבים
רשב"ג ואמר הנודר מן הירק אסור בכל
מיני בשר ומותר בראש וברגלים ובכבד
ובלב ובעופות ואין צריך לומר בשר
דגים וחגבים, וכן היה רשב"ג אומר קרביים
לאו בשר ואוכליהו לאו בר אינשו

מ"ש בשר עוף ולתנא קמא דאסור דעביד
שליחא דמימלך עליה ובשר דגים נמי עביד
שליחא דאי לא משבח בישרא מימלך
עליה דאמר אי לא משבחנא בישרא אייתי
דגים וליחסרו אמר רבנן כגון שהקיד דם
דלא אכיל דגים, אי הכי אפילו עופות נמי
לא אכיל דאמר שמאל *דמסוכר ואכיל
בישרא דצפרא פרה לביה בצפרא ותניא

אין בקוץ לא על דגים ולא על עופות ולא
על בשר מליח *ומניח הקיד דם לא יאכל
לא חלב ולא גבינה ולא ביצים ולא שחלים
ולא עופות ולא בשר מליח *שאני עופות
דאפשר על ידי שליחה (ג) *אמר כגון
דכייבין ליה עיניה דדגים קשין לעינים, אי הכי
אכיל דגים דהא אמר שמאל נ"ן סמ"ד ע"ן
נונא סמא לעינים ההוא *סוף אורכא *
מתני'

מיני בשר . בין בהמה ובין חיה :
אסור בראש וכו' . דכל הני מיני
בשר נינהו ואפילו כבד : **לר"ח שמעון**
אומר מותר בראש וכו' . דקסבר לאו
מינא דבשר הם אבל בקרביים הכל
מודו דמין בשר או האיל וליה זהו
זומן טפי מכל הק מראש והכבד
והלב ויבית מפליג עליה דר"ע דקא
סבר כבד לח מין בשר ור"ע סבר
עניה הוא : **וכן פ"ט רבי שמעון אומר .**
שמעאל אחריטי קרביים לאו בשר
ואוכליהו לאו בר נש הוא ואמרינן
למאי הלכתא קרביים לאו בשר, הוא
בא לחמין לעיל גבי נדרים אסור
הכל מיני בשר ולא הולא קרביים
וקא מתירא דהאי אוכליהו לאו בר
נש לענין זבחי שפקוה קרביים דמי
בשר שיכול לקנות הבשר וקונה
קרביים לאו בר נש הוא דבעל
דעמו אלל בני חנם : **דעביד שליח**
דמימלך עליה . דכי לא משבח
בישרא מימלך עליה דבעל הבית
ואמר לא משבחנא בישרא אלא בשר
עוף ולהכי אסור דמיקוה הוא : **דגים**
נמי כו' וליחסרו . ואמאי מותר בבשר
דגים : **כגון שהקיד דם .** בשעת הגדר
דכיון דלא אכיל דגים בההיא שעתא
לא נדר אדעתא דדגים ולא ממלך
עליה כלל : **אפי' (ג) (א) עופות נמי**
כו' . דלחף אדעתא דעופות נדר ולא
מימלך עליה, הוא וכוון דלא אכיל
עופות השתא לישתרי : **שאני עופות .**
שאפשר להו בתקנתא להקוה דלשטר
לאכלן ע"ן שליחה . אע"פ שהקיד דם
ומיני דמי למיכל בשום ענין נדר

הנודר מן הירק אסור בכל מיני
בשר ואסור בראש וברגלים ובכבד
ובלב ובעופות ומותר בבשר דגים וחגבים
רשב"ג ואמר הנודר מן הירק אסור בכל
מיני בשר ומותר בראש וברגלים ובכבד
ובלב ובעופות ואין צריך לומר בשר
דגים וחגבים, וכן היה רשב"ג אומר קרביים
לאו בשר ואוכליהו לאו בר אינשו

מ"ש בשר עוף ולתנא קמא דאסור דעביד
שליחא דמימלך עליה ובשר דגים נמי עביד
שליחא דאי לא משבח בישרא מימלך
עליה דאמר אי לא משבחנא בישרא אייתי
דגים וליחסרו אמר רבנן כגון שהקיד דם
דלא אכיל דגים, אי הכי אפילו עופות נמי
לא אכיל דאמר שמאל *דמסוכר ואכיל
בישרא דצפרא פרה לביה בצפרא ותניא

אין בקוץ לא על דגים ולא על עופות ולא
על בשר מליח *ומניח הקיד דם לא יאכל
לא חלב ולא גבינה ולא ביצים ולא שחלים
ולא עופות ולא בשר מליח *שאני עופות
דאפשר על ידי שליחה (ג) *אמר כגון
דכייבין ליה עיניה דדגים קשין לעינים, אי הכי
אכיל דגים דהא אמר שמאל נ"ן סמ"ד ע"ן
נונא סמא לעינים ההוא *סוף אורכא *
מתני'

וממלך עליה ואסור : **כגון דכייבין ליה עיניה .** בשעת הגדר : **דדגים**
קשין לעינים . וכל מיני דלא הוה מיני למיכל לא נדר אלא אדעתא דמידי
דמי למיכל ולהכי (ד) דדגים שרי ומן העופות אסור : **נ"ן סמ"ד**
ע"ן כו' בסוף אורכא . בכוף החולי שכבר עבר זמן מרובה שחשש בענינו
אוכלא כשהחיל לחשוש בעינו ובשעת הגדר הוה תחלת אורכא :
מתני'

וממלך עליה ואסור : **כגון דכייבין ליה עיניה .** בשעת הגדר : **דדגים**
קשין לעינים . וכל מיני דלא הוה מיני למיכל לא נדר אלא אדעתא דמידי
דמי למיכל ולהכי (ד) דדגים שרי ומן העופות אסור : **נ"ן סמ"ד**
ע"ן כו' בסוף אורכא . בכוף החולי שכבר עבר זמן מרובה שחשש בענינו
אוכלא כשהחיל לחשוש בעינו ובשעת הגדר הוה תחלת אורכא :
מתני'

וממלך עליה ואסור : **כגון דכייבין ליה עיניה .** בשעת הגדר : **דדגים**
קשין לעינים . וכל מיני דלא הוה מיני למיכל לא נדר אלא אדעתא דמידי
דמי למיכל ולהכי (ד) דדגים שרי ומן העופות אסור : **נ"ן סמ"ד**
ע"ן כו' בסוף אורכא . בכוף החולי שכבר עבר זמן מרובה שחשש בענינו
אוכלא כשהחיל לחשוש בעינו ובשעת הגדר הוה תחלת אורכא :
מתני'

מי לא מודה רבי עקיבא לר"ח אימלוכי . הלך לענין מעילת שליח
ודאי כיון לר"ח אימלוכי ולא ממלך אדעתא דנפשיה קעביד
ובעל הבית נמי סמוך דכל כמה דלא ממלך לא יתן להם כבד
הלך לא עשה שליחוהו אבל לענין נדרים כיון דכלל לישניה הוא

מי לא מודה רבי עקיבא לר"ח אימלוכי . הלך לענין מעילת שליח
ודאי כיון לר"ח אימלוכי ולא ממלך אדעתא דנפשיה קעביד
ובעל הבית נמי סמוך דכל כמה דלא ממלך לא יתן להם כבד
הלך לא עשה שליחוהו אבל לענין נדרים כיון דכלל לישניה הוא

מי לא מודה רבי עקיבא לר"ח אימלוכי . הלך לענין מעילת שליח
ודאי כיון לר"ח אימלוכי ולא ממלך אדעתא דנפשיה קעביד
ובעל הבית נמי סמוך דכל כמה דלא ממלך לא יתן להם כבד
הלך לא עשה שליחוהו אבל לענין נדרים כיון דכלל לישניה הוא

אמאי סמוך אלל ודאי בטולו אסר
נפשיה : איתמר שמעאל קמיה
דרבא . מאי דמתירא אביי מחמתין
דמעילה אליבא דר"ע ואמר להון
שפיר אמר נחמני היינו אביי וקרי
ליה הכי לפי שנתגדל בבית רבה בר
נחמני : מאן תנא דפליג עליה דרבי
עקיבא וכו' ומותר בראש וברגלים
וכו' . דכיון לר"ח שליח לאימלוכי
עלייהו ליתנהו בכלל 'בשר' סתמא :
כגון שהקיד דם . קודם נדרו וכוון
שכן לא נתכוון לאסור בשר דגים
דהא בללו הכי לא אכיל מיניהו דהא
קפו להקוה : אי הכי אפילו עופות
נמי לא אכיל . וליחסרו זהו נמי
ואמאי קתני אסור בעופות : דסבר .
הקוה של כתפים : דאפשר על ידי
שליחה . כשהן שלוקים הרבה לא
מקי ליה : נ"ן סמ"ד ע"ן . סימן היה
עושה מאותיות של אלפא ביחא :
בסוף אוכלא . סוף החולי : ולענין
הלכה קי"ל כדבי עקיבא דכל מידי
דממלך עליה שליחא מיניה הוא דהא
סתם לן תנא דפרק כל הבשר (חולין)
דף קד . כרבי עקיבא אט"ג דלא
ידעינן חי מחלוקה ואח"כ סתם או
סתם ואח"כ מחלוקה אפ"ה נקטינן
כוותיה דהא דמחמיר ועוד דהאמרש
בגמ' דמתן דפליג עליה דר"ע יחידהא
הוא דהיינו רשב"ג וקי"ל הלכה
כר"ע מחזירו הלך הטור מן הבשר
אסור בכל מיני בשר ובעופות וברגים
כל שלא הקיד דם ולא כאיבין ליה

מי לא מודה רבי עקיבא לר"ח אימלוכי . הלך לענין מעילת שליח
ודאי כיון לר"ח אימלוכי ולא ממלך אדעתא דנפשיה קעביד
ובעל הבית נמי סמוך דכל כמה דלא ממלך לא יתן להם כבד
הלך לא עשה שליחוהו אבל לענין נדרים כיון דכלל לישניה הוא

מי לא מודה רבי עקיבא לר"ח אימלוכי . הלך לענין מעילת שליח
ודאי כיון לר"ח אימלוכי ולא ממלך אדעתא דנפשיה קעביד
ובעל הבית נמי סמוך דכל כמה דלא ממלך לא יתן להם כבד
הלך לא עשה שליחוהו אבל לענין נדרים כיון דכלל לישניה הוא

מי לא מודה רבי עקיבא לר"ח אימלוכי . הלך לענין מעילת שליח
ודאי כיון לר"ח אימלוכי ולא ממלך אדעתא דנפשיה קעביד
ובעל הבית נמי סמוך דכל כמה דלא ממלך לא יתן להם כבד
הלך לא עשה שליחוהו אבל לענין נדרים כיון דכלל לישניה הוא

מי לא מודה רבי עקיבא לר"ח אימלוכי . הלך לענין מעילת שליח
ודאי כיון לר"ח אימלוכי ולא ממלך אדעתא דנפשיה קעביד
ובעל הבית נמי סמוך דכל כמה דלא ממלך לא יתן להם כבד
הלך לא עשה שליחוהו אבל לענין נדרים כיון דכלל לישניה הוא

מי לא מודה רבי עקיבא לר"ח אימלוכי . הלך לענין מעילת שליח
ודאי כיון לר"ח אימלוכי ולא ממלך אדעתא דנפשיה קעביד
ובעל הבית נמי סמוך דכל כמה דלא ממלך לא יתן להם כבד
הלך לא עשה שליחוהו אבל לענין נדרים כיון דכלל לישניה הוא

אסור בראש וברגלים.
דסבר רבי עקיבא
דכל מאי דמימלך הו
מיניה : ומתיר בראש .
דסבר כמתא קתא דרבי
עקיבא דמימלך לא
הו מיט : לענין זבחי
[לאו איניש הוא] ידעין
בשר וכוון קרביים :
שהקיד דם . דקטוה
לו הילך מותר בדגים
וחגבים : עופות נמי
אין דכסח למיכל .
ואמאי אסור בעופות :
שאני עופות דלשטר
ע"ן שליחה . והא דלחמ
שחלק פתה לבו היינו
פ"י לני אלל דגים כיון
שחוק כיון לני קשה
להקוה : סוף אוכלא .
סוף החולי :

אסור בראש וברגלים.
דסבר רבי עקיבא
דכל מאי דמימלך הו
מיניה : ומתיר בראש .
דסבר כמתא קתא דרבי
עקיבא דמימלך לא
הו מיט : לענין זבחי
[לאו איניש הוא] ידעין
בשר וכוון קרביים :
שהקיד דם . דקטוה
לו הילך מותר בדגים
וחגבים : עופות נמי
אין דכסח למיכל .
ואמאי אסור בעופות :
שאני עופות דלשטר
ע"ן שליחה . והא דלחמ
שחלק פתה לבו היינו
פ"י לני אלל דגים כיון
שחוק כיון לני קשה
להקוה : סוף אוכלא .
סוף החולי :

אסור בראש וברגלים.
דסבר רבי עקיבא
דכל מאי דמימלך הו
מיניה : ומתיר בראש .
דסבר כמתא קתא דרבי
עקיבא דמימלך לא
הו מיט : לענין זבחי
[לאו איניש הוא] ידעין
בשר וכוון קרביים :
שהקיד דם . דקטוה
לו הילך מותר בדגים
וחגבים : עופות נמי
אין דכסח למיכל .
ואמאי אסור בעופות :
שאני עופות דלשטר
ע"ן שליחה . והא דלחמ
שחלק פתה לבו היינו
פ"י לני אלל דגים כיון
שחוק כיון לני קשה
להקוה : סוף אוכלא .
סוף החולי :

אסור בראש וברגלים.
דסבר רבי עקיבא
דכל מאי דמימלך הו
מיניה : ומתיר בראש .
דסבר כמתא קתא דרבי
עקיבא דמימלך לא
הו מיט : לענין זבחי
[לאו איניש הוא] ידעין
בשר וכוון קרביים :
שהקיד דם . דקטוה
לו הילך מותר בדגים
וחגבים : עופות נמי
אין דכסח למיכל .
ואמאי אסור בעופות :
שאני עופות דלשטר
ע"ן שליחה . והא דלחמ
שחלק פתה לבו היינו
פ"י לני אלל דגים כיון
שחוק כיון לני קשה
להקוה : סוף אוכלא .
סוף החולי :

אסור בראש וברגלים.
דסבר רבי עקיבא
דכל מאי דמימלך הו
מיניה : ומתיר בראש .
דסבר כמתא קתא דרבי
עקיבא דמימלך לא
הו מיט : לענין זבחי
[לאו איניש הוא] ידעין
בשר וכוון קרביים :
שהקיד דם . דקטוה
לו הילך מותר בדגים
וחגבים : עופות נמי
אין דכסח למיכל .
ואמאי אסור בעופות :
שאני עופות דלשטר
ע"ן שליחה . והא דלחמ
שחלק פתה לבו היינו
פ"י לני אלל דגים כיון
שחוק כיון לני קשה
להקוה : סוף אוכלא .
סוף החולי :

מי שמתיא בשר וקונה אלו : כגון שהקיד דם דלא אכיל דגים . ומסתמא לא נדר אלא מדבר שדרכו לאכל ביום נדרו : פ"י שליחה . דלא פתח לבו אלא כשאוכלו לני : והוא כסוף אוכלא .
הגרות הב"ח (ח) גמ' ואוכליהו לאו בר איניש מאי הילכתא אוכליהו נדרו : פ"י שליחה . דלא פתח לבו אלא כשאוכלו לני : והוא כסוף אוכלא .
הגרות הב"ח (ח) גמ' ואוכליהו לאו בר איניש מאי הילכתא אוכליהו נדרו : פ"י שליחה . דלא פתח לבו אלא כשאוכלו לני : והוא כסוף אוכלא .

[נמשלה כו' איתא דב
[REB]
[נ"י הערוך בערך סדר ד'
דפסבור וע"פ כו' כה' חלף
לספור]
[פ"י תוספות ע"ז כס'
ד"ס ע"ז לנ"י]
[ע"ז כס' . ע"פ היטב]

[נמשלה כס' איתא ד"פ
וע"פ גס' שאר שיטות]

פ"י הרא"ש

מי לא מודה רבי עקיבא לר"ח אימלוכי . הלך לענין מעילת שליח
ודאי כיון לר"ח אימלוכי ולא ממלך אדעתא דנפשיה קעביד
ובעל הבית נמי סמוך דכל כמה דלא ממלך לא יתן להם כבד
הלך לא עשה שליחוהו אבל לענין נדרים כיון דכלל לישניה הוא